

lem fra Hillerød (Wilmann). Jeg maa derom sige, at de Overvejsler, der har været foretaget indenfor Ministeriet, og de Undersøgelser, der har været anstillede i de forskellige Ministerier, er endte, saaledes at jeg i næste Uge vil kunne søge Finansudvalget til Samraad i denne Sag. Meningen er, at Regeringen og Finansministeren skulde enes med Finansudvalget om en Hjælp, der kunde tages paa forventet Tillægsbevilling, saaledes at Beløbet straks vilde kunne blive udbetalt. Det var i den Anledning, jeg rettede min Kollega Ministeren for offentlige Arbejder, da han udtalte sig om dette Spørgsmaal, fordi han mente, at Afgørelsen skulde træffes paa Finansloven. Hvis dette blev Tilfældet, kunde Pengene ikke udbetales før efter 1. April, medens det er Meningen, at Hjælpen skal ydes saa hurtigt som muligt, hvilket vil kunne opnaas ved den Fremgangsmaade, jeg nævnedes.

Det ærede Medlem fra Hillerød, som omtalte Dyrtidshjælpen i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvad der skulde ydes visse Skovarbejdere, forstod ikke rigtig, hvad den ærede Ordfører havde sagt. Den ærede Ordfører havde ikke været inde paa Spørgsmaalet om, hvorledes den en Gang givne Lov om Dyrtidshjælp blev bragt til Anvendelse; denne Lov har været anvendt, siden den blev givet, Dyrtidshjælp er blevet uddelt i det Omfang, man kunde. Jeg tror ikke, at der staaer mange Spørgsmaal, om blot noget, tilbage med Hensyn til Dyrtidshjælpen Udbetaling; jeg antager, at de, der skulde have den, i rette Tid har søgt og faaet den. Det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører kom ind paa, var Spørgsmaalet om at give til dem, som Loven ikke omfattede. Dette Spørgsmaal vil altsaa komme til Afgørelse, hvis jeg kan blive enig med det høje Finansudvalg i næste Uge. Jeg maa sige til det ærede Medlem fra Hillerød, at Forholdet ligger dog vistnok ikke saaledes, at saadanne Vilkaar, som han vilde sætte for Dyrtidshjælpen, kan anvendes. Dyrtidshjælpen gives indenfor en vis Begrænsning til Tjenestemænd, der har været fast ansatte fra een Dato til en anden i tretten Maaneder; man vil da ogsaa efter min Mening komme til at anvende paa de ikke fast ansatte Arbejdere den samme Regel, at de skal have været i Statens Tjeneste, om ikke som fast ansatte, saa dog ret fast knyttede dertil, i et længere Tidsrum, og de maa have været knyttede til Statens Tjeneste indenfor et bestemt Antal Arbejdsdage. Det

tror jeg ikke, man kan komme bort fra. Men jeg tror ikke, at det ligger ganske saaledes med disse Skovarbejdere, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Wilmann) antog, idet Forholdet vistnok er dette, at man overfor Skovarbejderne har været inde paa at sætte Daglønnen op forskellige Steder og dermed imødekommet et længe næret Ønske fra disse Arbejderes Side og derved ogsaa ydet dem et Dyrtidstillæg.

Endelig har jeg tilbage at omtale et Samraad angaaende Anvendelsen af den gamle Toldkammerbygning i Frederikshavn. Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) vilde afvente, hvad jeg havde at sige om denne Sag; men det er for saa vidt vanskeligt for mig at sige noget om den, inden det ærede Medlem har talt om den, fordi Spørgsmaalet ikke er berørt og overhovedet ikke er rejst for mig her i Salen. Jeg skal imidlertid gerne sige det ærede Medlem, hvorledes Forholdet ligger. Der er jo bygget en ny Toldkammerbygning i Frederikshavn, det ved det ærede Medlem lige saa godt som jeg. Den Bygning, som tidligere benyttedes af Toldvæsenet derovre, ejes af Toldvæsenet, men ikke Grunden, og der var truffet den Bestemmelse, at naar Toldvæsenet opgav Bygningen som anvendt i Toldvæsenets Tjeneste, skulde Toldvæsenet sørge for, at Bygningen blev nedrevet og Grunden planeret og overgivet til Havnekommissionen eller Havnen, som ejer Grunden. Det var Betingelsen for, at Toldvæsenet fik overladt en ny Grund til en ny Toldkammerbygning. Da nu den nye Toldkammerbygning er opført paa den nye Grund, har Toldvæsenet i og for sig intet som helst mere at gøre med denne Bygning undtagen dette, at det skal nedrive den, hvis det forlanges; selve Toldvæsenet kan ikke mere benytte Bygningen. Imidlertid gaar Bygningen eller Grunden, hvad jeg skal kalde det, over til Havnen, over til Ministeriet for offentlige Arbejder. Dette Ministerium tilbyder saa Toldvæsenet, at det kan beholde Bygningen til Brug i Statsøjemed, og hvis det bliver Tilfældet, behøver den ikke at nedrives. Dertil siger Toldvæsenet: Ja, hvis den kan blive indrettet til Bolig for en Toldforvalter og Rorsbetjent, kan Toldvæsenet staa sig derved, men der maa da anvendes 12,000 Kr. paa den, som forrentes gennem den Lejesum, de paagældende vil have at betale af Bygningen. Nu siger det ærede Medlem, og det er ogsaa kommet frem i Finansudvalget fra et æret Medlem der,